

Ročník 1973

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 15

Vydána dne 4. května 1973

Cena

OBSAH:

- 49. Zákon, kterým se mění a doplňuje občanský soudní řád
 - 50. Zákon o pěstounské péči
 - 51. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí a Ústřední rady odborů o úpravě některých poměrů pěstounů vykonávajících pěstounskou péči ve zvláštních zařízeních
 - 52. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o pěstounské péči
 - 53. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o pěstounské péči
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
- Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

49

ZÁKON

ze dne 26. dubna 1973,

kterým se mění a doplňuje občanský soudní řád

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Občanský soudní řád (zákon č. 99/1963 Sb.), ve znění zákona č. 158/1969 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. Za § 27 vkládá se § 27a, který zní:

„§ 27a

Zástupcem účastníka v řízení, ve kterém jsou probírány skutečnosti tvořící předmět státního tajemství, může být pouze advokát, který se může

seznamovat se státním tajemstvím. Výběr těchto advokátů provádějí ústřední orgány advokacie podle hledisek uvedených v předpisech upravujících ochranu státního tajemství a vedou jejich seznamy. Jinak může být zástupcem účastníka v takovém řízení jen osoba, která se může seznamovat se státním tajemstvím na příslušném úseku.“

2. § 52 odst. 1 zní:

„(1) V případě, že se předvolaný bez omluvy nedostaví k výsledku nebo ke znalci, může ho předseda senátu dát předvést, jestliže o možnosti předvedení předvolaného poučil.“

3. § 70 až 72 včetně nadpisu se vypouštějí.

4. V § 99 odst. 3 se na konci připojuje tato věta:

„Návrh lze podat do tří let od právní moci usnesení o schválení smíru.“

5. V § 100 se dosavadní znění označuje jako odstavec 1 a připojuje se odstavec 2, který zní:

„⁽²⁾ V řízení o rozvod vede soud manžele k odstranění příčin rozvratu a usiluje o jejich smíření.“

6. § 101 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„⁽³⁾ Vyzve-li soud účastníka, aby se vyjádřil o určitém návrhu, který se dotýká postupu a vedení řízení, může připojit doložku, že nevyjádří-li se účastník v určité lhůtě, bude se předpokládat, že nemá námítky.“

7. V § 127 odst. 1 se na konci připojuje tato věta:

„Místo výslechu znalce může se soud v odůvodněných případech spokojit písemným posudkem znalce.“

8. § 127 se doplňuje odstavcem 4, který zní:

„⁽⁴⁾ Místo posudku znalce lze použít potvrzení nebo odborné vyjádření příslušného orgánu, o jejichž správnosti nemá soud pochybnosti.“

9. § 145 zní:

„§ 145

Účastníku, jemuž soud přizná náhradu nákladů řízení, přizná i náhradu nákladů předběžného opatření a zajištění důkazů.“

10. § 152 odst. 1 zní:

„⁽¹⁾ Rozsudkem rozhoduje soud o věci samé.“

11. § 153 odst. 2 zní:

„⁽²⁾ Soud může překročit návrhy účastníků a přisoudit více, než čeho se domáhají, jen tehdy, jestliže řízení bylo možno zahájit i bez návrhu, nebo jestliže z právního předpisu vyplývá určitý způsob vypořádání vztahu mezi účastníky.“

12. V § 156

za odstavec 1 se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„⁽²⁾ Rozsudek se vyhláší zpravidla hned po skončení jednání, které rozsudku předcházelo; není-li to možné, soud k vyhlášení rozsudku odročí jednání nejdéle na dobu tří dnů. Ustanovení § 119 odst. 2 se v tomto případě nepoužije.“

dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

13. § 166 zní:

§ 166

⁽¹⁾ Nerozhodl-li soud v rozsudku o některé části předmětu řízení, o nákladech řízení nebo o předběžné vykonatelnosti, může účastník do patnácti dnů od doručení rozsudku navrhnout jeho doplnění. Soud může rozsudek, který nenabyl právní moci, doplnit i bez návrhu.

⁽²⁾ Doplnění učiní soud doplňujícím rozsudkem, pro nějž platí obdobně ustanovení o rozsudku. Nevyhoví-li soud návrhu účastníka na doplnění rozsudku, usnesením návrh zamítne.

⁽³⁾ Návrh na doplnění se nedotýká právní moci ani vykonatelnosti výroků původního rozsudku.“

14. § 172 odst. 1 zní:

„⁽¹⁾ Předseda senátu může vydat bez slyšení odpůrce platební rozkaz, požádá-li o to navrhovatel, který uplatňuje právo na zaplacení peněžité částky nepřevyšující 5000 Kčs nebo právo na zaplacení peněžité částky, která se opírá o výpis z knih tuzemského peněžního ústavu, vyplývá-li uplatněné právo ze skutečností uvedených navrhovatelem. V platebním rozkaze odpůrci uloží, aby do patnácti dnů od doručení platebního rozkazu navrhovateli zaplatil uplatněnou pohledávku a náklady řízení nebo aby v téže lhůtě podal odpor u soudu, který platební rozkaz vydal.“

15. § 172 odst. 2 písm. a) zní:

„a) jde-li o věc, ve které má jednat a rozhodovat senát;“

16. § 185 zní:

„§ 185

O zrušení osvojení platí přiměřeně ustanovení § 181 až 184. Návrh však může podat i osvojenec.“

17. V § 202 odst. 1 se tečka za ustanovením písm. g) nahrazuje středníkem a připojuje se ustanovení písm. h), které zní:

„h) byl schválen smír.“

18. § 206 odst. 2 zní:

„⁽²⁾ Bylo-li však rozhodnuto o několika právech se samostatným skutkovým základem nebo týká-li se rozhodnutí několika účastníků, z nichž každý jedná v řízení sám za sebe (§ 91 odst. 1) a odvolání se výslovně vztahuje jen na některá práva nebo na některé účastníky, není právní moc výroku, který není napaden, odvoláním dotčena. To neplatí v případech, kdy na rozhodnutí o napadeném výroku je závislý výrok, který odvoláním

nebyl výslovně dotčen, nebo jestliže z právního předpisu vyplývá určitý způsob vypořádání vztahu mezi účastníky.“

19. Za § 210 se vkládá § 210a, který zní:

„§ 210a

Usnesení o povinnosti zaplatit soudní poplatek nebo usnesení, z něhož nenabyla dosud práva osoba jiná než odvolatel, nebo usnesení, kterým bylo uloženo pořádkové opatření (§ 53), může k odvolání změnit přímo soud prvního stupně, pokud odvolání v celém rozsahu vyhoví.“

20. § 212 zní:

„§ 212

{1} Odvolací soud projedná věc v mezích, ve kterých se odvolatel domáhá přezkoumání rozhodnutí. Tímto rozsahem není vázán

- a) ve věcech, v nichž lze zahájit řízení bez návrhu,
- b) v případech, kdy na rozhodnutí o napadeném výroku je závislý výrok, který odvoláním nebyl dotčen,
- c) v případech, kde jde o taková společná práva nebo povinnosti, že se rozhodnutí musí vztahovat na všechny účastníky, kteří vystupují na jedné straně, a kde platí úkony jednoho z nich i pro ostatní (§ 91 odst. 2), třebaže odvolání podal jen některý z účastníků,
- d) jestliže z právního předpisu vyplývá určitý způsob vypořádání vztahu mezi účastníky.

{2} K vadám řízení před soudem prvního stupně přihlíží odvolací soud jen potud, pokud mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

{3} Odvolací soud může rozhodnutí soudu prvního stupně zrušit, i když je navrhována jeho změna, a naopak.

{4} Účastníci mohou odvolací návrhy i odvolací důvody bez souhlasu soudu měnit.“

21. V § 214 odst. 2 se tečka za ustanovením písm. f) nahrazuje středníkem a připojuje se ustanovení písm. g), které zní:

„g) odvolání směřuje proti rozsudku, kterým bylo rozhodnuto jen o výživě nezletilého dítěte.“

22. § 252 se doplňuje odstavcem 4, který zní:

„{4} Jde-li o výkon rozhodnutí pro vymožení výživného nezletilého dítěte, je k nařízení a provedení výkonu vždy příslušný soud, v jehož obvodu má nezletilý na základě dohody rodičů nebo rozhodnutí soudu, popřípadě jiných rozhodujících skutečností své bydliště. Příslušný soud může ze závažných důvodů přenést svou příslušnost na jiný soud, jestliže je to v zájmu nezletilého. Nesouhla-

sí-li tento soud s přenesením příslušnosti, rozhodne jeho nadřízený soud.“

23. V § 274 písm. e) se středník nahrazuje čárkou a připojují se slova: „anebo socialistickým organizacím ve prospěch občanů;“.

24. § 284 odst. 3 zní:

„{3} Dojde-li během výkonu rozhodnutí k takové změně rozsudku podle § 163, která záleží ve zvýšení výživného, vztahuje se nařízení výkonu rozhodnutí i na všechny částky zvýšeného výživného; zvýšené výživné má stejné pořadí jako zbytek pohledávky.“

25. Za § 325 se vkládá § 325a, který zní:

„§ 325a

Vyžaduje-li to účel výkonu rozhodnutí, je ten, kdo provádí výkon, oprávněn učinit osobní prohlídku povinného a prohlídku bytu a jiných místností povinného, kde má povinný svůj majetek; za tím účelem je oprávněn zjednat si do bytu povinného nebo do jiné místnosti povinného přístup.“

26. § 345 se doplňuje odstavcem 4, který zní:

„{4} Vyžaduje-li to účel výkonu rozhodnutí, je ten, kdo provádí výkon, oprávněn učinit osobní prohlídku povinného a prohlídku bytu a jiných místností povinného, kde je podle důvodného předpokladu věc, kterou má povinný vydat nebo dodat oprávněnému; za tím účelem je oprávněn zjednat si do bytu povinného nebo do jiné místnosti povinného přístup.“

27. V § 347 odst. 2 druhá věta zní:

„Výkon tohoto rozhodnutí provede se pak na návrh oprávněného některým ze způsobů uvedených v první až čtvrté hlavě této části.“

28. Za § 374 se vkládá § 374a, který zní:

„§ 374a

Ministerstvo spravedlnosti může stanovit, kdy lze upustit od přítomnosti zapisovatele při jednání před soudem a jakým způsobem v takových případech je nutno zaznamenat obsah jednání.“

Čl. II

1. V řízení o smíření manželů, zahájeném před účinností tohoto zákona, se nepokračuje.

2. Přizná-li soud účastníku v řízení o rozvod náhradu nákladů řízení, přizná i náhradu nákladů řízení o smíření manželů, které vznikly před účinností tohoto zákona.

3. O odvolání proti usnesení, jímž byl schválen smír, se rozhodne podle dosavadních předpisů, pokud napadeným usnesením soud rozhodl před účinností tohoto zákona.

4. Ustanovení § 284 odst. 3 ve znění stanoveném v čl. I se nevztahuje na věci, ve kterých před účinností tohoto zákona byl již nařízen samostatný výkon rozhodnutí pro vymožení zvýšeného výživného.

5. Jinak platí tento zákon i na řízení zahájená před jeho účinností. Právní účinky úkonů, které v řízení nastaly před účinností tohoto zákona, zůstávají zachovány.

Čl. III

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění občanského soudního řádu, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1973.

Svoboda v. r.

Indra v. r.

Dr. Štrougal v. r.

50

Z Á K O N

ze dne 26. dubna 1973

o pěstounské péči

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Účel zákona

Socialistický stát vytváří všestranné podmínky pro zdravý vývoj a výchovu dětí. Výchova dětí v řádné občany socialistického státu je především povinností rodičů. V případech, kdy není rodiči zabezpečena řádná výchova dětí, mohou orgány k tomu příslušné činit potřebná výchovná opatření podle zákona o rodině. K prohloubení těchto opatření se umožňuje svěřit dítě do pěstounské péče podle tohoto zákona, jestliže nelze zajistit řádnou výchovu dítěte především jeho osvojením a ústavní výchova není vhodná.

§ 2

Pěstounská péče

(1) Dítě, jehož výchova u rodičů není zajištěna z příčin, které budou zřejmě dlouhodobé, může být svěřeno do pěstounské péče jiného občana (dále jen „pěstoun“), jestliže zájem dítěte vyžaduje svěřením do takové péče.

(2) Dítě může být svěřeno též do společné pěstounské péče manželům; do pěstounské péče jednoho z manželů může být dítě svěřeno jen se souhlasem druhého manžela, jestliže manželé žijí ve společné domácnosti. Tohoto souhlasu není třeba, jestliže druhý manžel pozbyl způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li opatření tohoto souhlasu spojeno s překážkou těžko překonatelnou.

(3) Pěstounská péče vzniká rozhodnutím soudu a zaniká dosažením zletilosti dítěte, úmrtím dítěte nebo pěstouna. Společná pěstounská péče zaniká též rozvodem manželství pěstounů nebo úmrtím jednoho z manželů; zemře-li jeden z manželů, stává se pěstounem druhý manžel. Pěstounská péče může být též zrušena rozhodnutím soudu. Soud může zrušit pěstounskou péči jen z důležitých důvodů; učiní tak vždy, jestliže o to požádá pěstoun.

§ 3

Výběr pěstouna

Pěstounem se může stát pouze občan, který má osobní předpoklady, zejména morální a zdravotní, pro zajištění řádné výchovy dítěte a který způsobem svého života i života své rodiny, v níž bude dítě vychováváno, zaručuje, že bude pěstounskou péči vykonávat ku prospěchu dítěte a v souladu se zájmy socialistické společnosti.

§ 4

Vztahy mezi pěstounem a dítětem

(1) Pěstoun je povinen o dítě osobně pečovat. Byl-li ustanoven pěstounem jen jeden z manželů, je druhý manžel, který s ním žije ve společné domácnosti, povinen pomáhat při výchově dítěte.

(2) Pěstoun má při výchově dítěte práva a povinnosti rodičů; právo zastupovat dítě a spravovat jeho záležitosti má však jen v běžných věcech. Má-li pěstoun za to, že rozhodnutí zákonného zástupce dítěte v ostatních věcech není v souladu se zájmem dítěte, může se domáhat rozhodnutí soudu.

(3) Dítě je povinno pomáhat podle svých schopností v domácnosti pěstouna; pokud má příjmem z vlastní práce a žije ve společné domácnosti s pěstounem, je povinno přispívat i na úhradu společných potřeb.

(4) Rozhodne-li se pěstoun osvojit dítě, svěřené mu do pěstounské péče, nevyžaduje se, aby před rozhodnutím soudu o osvojení bylo dítě nejméně po dobu tří měsíců v péči pěstouna na jeho náklad, pokud pěstounská péče trvala aspoň po tutéž dobu.¹⁾

§ 5

Příspěvek na úhradu potřeb dítěte

(1) Dítěti v pěstounské péči náleží až do skončení povinné školní docházky příspěvek na úhradu jeho potřeb (dále jen „příspěvek“).

(2) Po skončení povinné školní docházky dítěte až do jeho zletilosti náleží příspěvek, jestliže dítě a) se soustavně připravuje na budoucí povolání předepsaným výcvikem nebo studiem, nebo

¹⁾ § 69 odst. 1 zákona o rodině č. 94/1963 Sb.

- b) nemůže se připravovat na budoucí povolání nebo být zaměstnán pro nemoc, nebo
- c) pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav je neschopno se soustavně připravovat k budoucímu povolání nebo je schopno se k němu připravovat jen za mimořádných podmínek, anebo
- d) pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav je neschopno vykonávat soustavné zaměstnání (pracovní činnost) nebo výkon takového zaměstnání (pracovní činnosti) by vážně zhoršil jeho zdravotní stav.

(³) Nárok na příspěvek za podmínek uvedených v předchozím odstavci se zachová i po dosažení zletilosti dítěte, nejdéle však do 26. roku jeho věku, pokud dítě žije nadále ve společné domácnosti s občanem, který byl do zletilosti jeho pěstounem (dále jen „dosavadní pěstoun“).

(⁴) Jestliže dítě požívá důchod z důchodového zabezpečení (pojištění) nebo má nárok na výživné vůči svému pěstounovi, náleží příspěvek, jen je-li vyšší, a to ve výši rozdílu mezi příspěvkem a částkou důchodu, popřípadě výživného; rozsah vyživovací povinnosti pěstouna určí pro potřeby rozhodnutí o výši příspěvku soud na návrh příslušného okresního národního výboru.

(⁵) Po skončení povinné školní docházky dítěte se příspěvek nevyplácí, má-li dítě vlastní hrubý měsíční příjem vyšší než 620 Kčs.

(⁶) Výplata příspěvku může být zastavena, uzavře-li dítě manželství a je-li v jeho rodině hrubý příjem na osobu vyšší než příjem uvedený v předchozím odstavci.

§ 6

Výše příspěvku

(¹) Příspěvek činí 500 Kčs, a je-li dítě starší než 10 let, 600 Kčs za kalendářní měsíc.

(²) Příspěvek se poskytne za celý kalendářní měsíc, i když podmínky nároku na příspěvek byly splněny jen po část tohoto měsíce.

(³) Příspěvek se vyplácí dopředu v měsíčních lhůtách.

§ 7

Přechod nároku na výživné

(¹) Soud uloží rodičům, popřípadě jiným občanům povinným poskytovat výživné dítěti, kterému

se poskytuje příspěvek podle tohoto zákona, aby toto výživné poukazovali příslušnému okresnímu národnímu výboru (§ 16).

(²) Nárok na výživné, určené rozhodnutím soudu, přechází na stát, a to až do výše poskytnutého příspěvku. Je-li výživné vyšší než příspěvek, ukládá se dítěti až do jeho zletilosti rozdíl mezi výživným a příspěvkem u národního výboru, který vyplácí příspěvek. Soud může v odůvodněných případech povolit použití částek uložených u národního výboru ve prospěch dítěte ještě před dosažením jeho zletilosti.

(³) Ustanovení předchozích odstavců neplatí, jde-li o nárok dítěte na výživné vůči pěstounovi (§ 5 odst. 4).

§ 8

Odměna pěstouna

(¹) Pěstounovi náleží za výkon pěstounské péče odměna až do dosažení zletilosti dítěte; po dosažení zletilosti dítěte se dosavadnímu pěstounovi zachovává nárok na odměnu po dobu, po kterou se dítěti zachovává nárok na příspěvek (§ 5 odst. 3).

(²) Odměna nenáleží, je-li pěstounem rodič (prarodič) otce nebo matky dítěte. V případech zvláštního zřetele hodných může však být přiznána odměna za výkon pěstounské péče i těmto občanům.

(³) Odměna nepodléhá zdanění.

§ 9

Výše odměny pěstouna

(¹) Odměna pěstouna, a to i při společné pěstounské péči manželů, činí za každé svěřené dítě 200 Kčs za kalendářní měsíc.

(²) Odměna se poskytne za celý kalendářní měsíc, i když podmínky nároku na odměnu byly splněny jen po část tohoto měsíce.

(³) Odměna se vyplácí dopředu v měsíčních lhůtách.

§ 10

Nároky podle jiných předpisů

(¹) Pro nároky podle předpisů o nemocenském pojištění²⁾, o sociálním zabezpečení (pojištění), včetně zabezpečení členů rodin občanů konajících službu v ozbrojených silách³⁾, o nemocenské péči v ozbrojených silách⁴⁾, a pro nároky podle předpisů pracovněprávních⁵⁾ se posuzuje dítě svěřené

²⁾ Zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákonů č. 16/1959 Sb. a č. 87/1968 Sb., zákon č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění zákona č. 99/1972 Sb., a předpisy vydané podle těchto zákonů.

³⁾ Zákon č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákonů jej měnících (úplné znění č. 5/1972 Sb. se změnami vyplývajícími ze zákona č. 99/1972 Sb.), zákon č. 103/1964 Sb., o sociálním zabezpečení družstevních rolníků; ve znění zákonů jej měnících (úplné znění č. 8/1972 Sb. se změnami vyplývajícími ze zákona č. 99/1972 Sb.), a předpisy vydané podle těchto zákonů.

⁴⁾ Zákon č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění zákonů č. 58/1964 Sb. a č. 87/1968 Sb.

⁵⁾ Zejména zákoník práce ve znění zákonů jej měnících (úplné znění č. 42/1970 Sb.).

do pěstounské péče stejně jako vlastní dítě, a to i po dosažení jeho zletilosti, pokud mu náleží příspěvek podle tohoto zákona; to platí i pro nároky podle § 179 odst. 1 a § 181 občanského zákoníku a podle zákona č. 41/1964 Sb., o hospodaření s byty, s výjimkou § 40.

(2) Ustanovení předchozího odstavce platí však pro nároky na dávky z důchodového zabezpečení (pojištění), jen pokud jde

- a) o zápočet doby, po kterou pěstounka pečovala o dítě ve věku do tří let anebo o invalidního nezletilce, který potřeboval stále péče a nebyl umístěn v ústavu sociální péče,
- b) o hodnocení výchovy dětí pro posouzení nároku pěstounky na starobní důchod,
- c) o hodnocení péče o děti při souběhu vdovského důchodu s příjmem z výdělečné činnosti,
- d) o nárok na výchovné k důchodu pěstouna, popřípadě dosavadního pěstouna nebo jeho manžela.

(3) Dítěti svěřenému do pěstounské péče, a to ani po jeho zletilosti, nenáleží z důvodu této péče nárok na sirotčí důchod po pěstounovi (dosavadním pěstounovi), ani po jeho manželovi.

§ 11

Nároky opatrovníka a svěřeného dítěte

Jestliže opatrovník, ustanovený soudem podle § 78 odst. 1 zákona o rodině, o dítě osobně pečuje, náleží nároky podle ustanovení § 5 až 10 i tomuto dítěti a opatrovníku.

§ 12

Výkon pěstounské péče ve zvláštních zařízeních

Pěstounská péče podle tohoto zákona může být vykonávána ve zvláštních zařízeních, pokud jsou k tomu účelu zřízena a spravována národními výbory.

§ 13

Změny a vrácení příspěvku a odměny

(1) Změní-li se nebo odpadnou-li skutečnosti rozhodné pro nárok na příspěvek nebo jeho výši, nebo jestliže příspěvek byl přiznán na podkladě omylu, příspěvek se odejme, zvýší, sníží nebo se jeho výplata zastaví. Odnětí, snížení a zastavení výplaty příspěvku se provede ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které byl již vyplacen. Zvýšení příspěvku se provede počínajíc kalendářním měsícem, za nějž zvýšení náleží, pokud nárok na příspěvek za jednotlivý kalendářní měsíc není promlčen.

(2) Jestliže příjemce příspěvku zavinil, že příspěvek byl vyplácen neprávem nebo v nesprávné výši, je povinen tento příspěvek vrátit; to platí zejména, jestliže příspěvek vylákal, zamířel ně-

kterou rozhodnou skutečnost nebo nesplnil jinou závažnou povinnost uloženou tímto zákonem. O povinnosti vrátit přeplatek rozhoduje národní výbor, který je příslušný rozhodovat o příspěvku (§ 16). Částky neprávem přijaté, pokud je příjemce povinen je vrátit na základě vykonatelného rozhodnutí, mohou být sráženy též z běžně vypláceného nebo později přiznaného příspěvku.

(3) Nárok na vrácení částek vyplacených neprávem nebo v nesprávné výši se promlčuje v jednom roce ode dne, kdy příslušný orgán zjistil, že příspěvek byl vyplácen neprávem nebo v nesprávné výši, nejdéle však do tří let od jeho výplaty

(4) Ustanovení předchozích odstavců platí obdobně, i pokud jde o odměnu.

§ 14

Promlčení

(1) Nároky na příspěvek a odměnu se nepromlčují.

(2) Nároky na jednotlivé splátky příspěvku a odměny se promlčují v jednom roce ode dne jejich splatnosti.

Řízení

§ 15

(1) K rozhodování o pěstounské péči je příslušný soud, v jehož obvodu má dítě na základě dohody rodičů nebo rozhodnutí soudu, popřípadě jiných rozhodných skutečností své bydliště.

(2) Před rozhodnutím o svěřením dítěte do pěstounské péče si soud vždy vyžádá vyjádření národního výboru příslušného podle místa bydliště občana, jemuž má být dítě svěřeno do pěstounské péče, zejména o tom, zda jde o občana vhodného pro výkon této péče; soud může požadovat odborná vyšetření a zprávy, zejména od orgánů státní zdravotní správy, školské správy a orgánů a odborných zařízení národních výborů, pokud jde o výběr vhodného občana pro výkon pěstounské péče a zdravotní stav dítěte.

(3) Je-li dítě, které má být svěřeno do pěstounské péče, schopno posoudit obsah pěstounské péče, je třeba také jeho vyjádření.

§ 16

(1) O příspěvku a o odměně rozhoduje na žádost oprávněného okresní národní výbor příslušný podle místa bydliště dítěte, který též příspěvek a odměnu vyplácí.

(2) Příspěvek se vyplácí až do dosažení zletilosti dítěte pěstounovi; poté se vyplácí dítěti.

(3) Jde-li o společnou pěstounskou péči vykonávanou manželi, vyplácí se příspěvek (odstavce 2) i odměna ženě.

Povinnosti oprávněných**§ 17**

(1) Pěstoun (opatrovník), který uplatňuje nárok na příspěvek nebo odměnu, je povinen osvědčit skutečnosti, kterých je třeba k rozhodnutí o příspěvku nebo odměně; stejnou povinnost má i dítě, jestliže uplatňuje nárok na příspěvek po dosažení zletilosti.

(2) Příjemce příspěvku nebo odměny je povinen hlásit změny ve skutečnostech, které jsou rozhodné pro nárok na příspěvek nebo odměnu nebo jejich zánik anebo pro výši a výplatu příspěvku nebo odměny, nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy změna nastala.

§ 18

(1) Okresní národní výbory vyhledávají a evdují občany, kteří by byli vhodni pro výkon pěstounské péče; spolupracují se soudem ve věcech pěstounské péče.

(2) Národní výbory poskytují pěstounovi všestrannou pomoc potřebnou k zajištění příznivých podmínek pro výchovu a všestranný vývoj dětí svěřených mu do pěstounské péče.

(3) Okresní národní výbor pravidelně dohlíží, zda pěstounská péče je řádně vykonávána a zda plní svůj účel; přitom může činit potřebná opatření podle zákona o rodině a předpisů podle něho vydaných.

(4) Pěstoun je povinen umožnit orgánu národního výboru dohled nad výkonem pěstounské péče.

Ustanovení přechodná a závěrečná**§ 19**

(1) Pro nároky z důchodového zabezpečení [§ 10 odst. 2 písm. a) a b)] vzniklé nejdříve dnem počátku účinnosti tohoto zákona se hodnotí ženě, která k tomuto dni osobně pečovala o dítě svěřené jí soudem, pokračovala nepřetržitě v této péči a byla ustanovena pěstounkou dítěte, též doba této předchozí péče o dítě, a to i pokud byla vykonávána před počátkem účinnosti tohoto zákona.

(2) Obdobně se postupuje, jde-li o ženu, která ke dni počátku účinnosti tohoto zákona byla již opatrovnící dítěte a o dítě osobně pečovala, popřípadě byla ustanovena opatrovnící později a

splňuje jinak podmínky uvedené v předchozím odstavci.

§ 20

Nestanoví-li tento zákon něco jiného, použijí se ustanovení zákona o rodině.

§ 21

Vláda Československé socialistické republiky může v souladu s dlouhodobým programem společenské péče o děti, o něž není jinak náležitě postaráno,

- a) zvyšovat částky příspěvku pro dítě a odměny pěstouna podle tohoto zákona,
- b) zvyšovat částku nejvyšší přípustné hranice vlastního příjmu dítěte uvedenou v § 5 odst. 5.

§ 22

(1) Federální ministerstvo práce a sociálních věcí a Ústřední rada odborů mohou v dohodě s ministerstvy práce a sociálních věcí republik a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány stanovit, že výkon pěstounské péče ve zvláštních zařízeních, pokud jsou k tomu účelu zřízena a spravována národními výbory (§ 12), zakládá pěstounovi podle příslušných předpisů účast na důchodovém zabezpečení a nemocenském pojištění; v souvislosti s tím mohou odchylně od ustanovení § 10 upravit nároky pěstouna z tohoto zabezpečení (pojištění).

(2) Ministerstva práce a sociálních věcí republik mohou v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány stanovit podrobnosti k provedení tohoto zákona, zejména podrobněji upravit povinnosti národních výborů při jeho provádění a podmínky nároku na příspěvek, pokud jde o soustavnou přípravu dítěte na budoucí povolání a o jeho vlastní příjem. Dále mohou odchylně od ustanovení § 8 a 9 a § 16 odst. 3 upravit nárok na odměnu pěstouna při výkonu pěstounské péče ve zvláštních zařízeních, pokud jsou k tomu účelu zřízena a spravována národními výbory; odměna pěstouna se v těchto případech posuzuje jako mzda.

§ 23

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. června 1973.

Svoboda v. r.

Indra v. r.

Dr. Štrougal v. r.

51

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí a Ústřední rady odborů

ze dne 27. dubna 1973

o úpravě některých poměrů pěstounů vykonávajících pěstounskou péči ve zvláštních zařízeních

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí a Ústřední rada odborů v dohodě s ministerstvy práce a sociálních věcí republik a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány stanoví podle § 22 odst. 1 zákona č. 50/1973 Sb., o pěstounské péči, podle § 2 odst. 3 písm. c) a § 9 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, podle § 143 odst. 2 zákona č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení, a podle § 206 zákoníku práce:

Nemocenské pojištění a důchodové zabezpečení pěstounů

§ 1

Pěstouni, kteří vykonávají pěstounskou péči ve zvláštních zařízeních, pokud jsou k tomu účelu zřízena a spravována národními výbory (dále jen „pěstoun“), jsou s odchylkami dále uvedenými účastni nemocenského pojištění a důchodového zabezpečení podle předpisů platných pro pracovníky v pracovním poměru.¹⁾

§ 2

Pro účely nemocenského pojištění a důchodového zabezpečení se doba výkonu pěstounské péče posuzuje jako doba zaměstnání a odměna za výkon pěstounské péče se považuje za výdělek pěstouna.

§ 3

Pro poskytování peněžitých dávek nemocenského pojištění nahrazujících mzdu se pokládají za pracovní dny všechny kalendářní dny kromě nedělí.

§ 4

¹⁾ Podmínka předepsaného pracovního úvazku i podmínka odpracované doby se pokládají u pěstouna

pro přiznání přídavků na děti za splnění, pokud trvá výkon pěstounské péče v zařízení zřízeném a spravovaném národním výborem.

²⁾ Povinnosti závodu vyplývající z předpisů o nemocenském pojištění plní okresní národní výbor, který pěstounu vyplácí odměnu za výkon pěstounské péče. O dávkách nemocenského pojištění pro pěstouna rozhodují odborové orgány příslušné pro pracovníky tohoto národního výboru.

§ 5

¹⁾ Pro účely důchodového zabezpečení pěstounů se dítě svěřené do pěstounské péče posuzuje jako vlastní dítě pěstouna, jen pokud jde o nárok na výživné k důchodu pěstouna (dosavadního pěstouna) nebo jeho manžela.

²⁾ Povinnosti závodu vést záznamy a podávat hlášení pro účely sociálního zabezpečení plní okresní národní výbor, který pěstounu vyplácí odměnu za výkon pěstounské péče.

§ 6

Náhrada škody

Na pěstouna se vztahují ustanovení hlavy osmé zákoníku práce o předcházení škodám, odpovědnosti pracovníka za škodu způsobenou při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním a o odpovědnosti organizace za škodu vzniklou pracovníku, s výjimkou ustanovení § 204 o odpovědnosti za škodu na odložených věcech.

§ 7

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. června 1973.

Předseda

Ústřední rady odborů:

Ing. Hoffmann v. r.

Ministr

práce a sociálních věcí ČSSR:

Štancel v. r.

¹⁾ Zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákonů č. 16/1959 Sb. a č. 87/1968 Sb., zákon č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění zákona č. 99/1972 Sb., o zvýšení přídavků na děti a výchovného, a předpisy vydané podle těchto zákonů, zákon č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákonů jej měnících (úplné znění č. 5/1972 Sb. se změnami vyplývajícími ze zákona č. 99/1972 Sb.).

52

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí
České socialistické republiky

ze dne 27. dubna 1973,

kterou se provádějí některá ustanovení zákona o pěstounské péči

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky stanoví podle § 22 odst. 2 zákona č. 50/1973 Sb., o pěstounské péči [dále jen „zákon“], v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány:

§ 1

Děti vhodné pro svěření do pěstounské péče

K § 2 odst. 1 zákona

[1] Okresní národní výbory v součinnosti s místními [městskými] národními výbory a zdravotnickými a školskými zařízeními zajišťují přehled o dětech, jejichž zájem vyžaduje, aby byly svěřeny do pěstounské péče. Přitom berou zřetel především na děti:

- a) jejichž výchovu rodiče nemohou dlouhodobě řádně zabezpečit vzhledem ke svému tělesnému, duševnímu či morálnímu stavu,
- b) jejichž rodiče nežijí,
- c) jejichž opatrovník ustanovený soudem nemá povinnost osobně dlouhodobě zabezpečovat péči o dítě,

pokud nelze dosáhnout osvojení těchto dětí a není pro ně vhodná ústavní výchova.

[2] Okresní národní výbory vedou seznamy dětí vhodných pro svěření do pěstounské péče, které mají trvalý pobyt v jejich obvodu.

§ 2

Občané vhodní stát se pěstouny

K § 3 a § 18 odst. 1 zákona

Okresní národní výbory v součinnosti s místními [městskými] národními výbory vyhledávají občany vhodné stát se pěstouny a vedou jejich seznam. Před zápisem do seznamu vyšetří okresní národní výbor všechny okolnosti významné pro posouzení způsobilosti občana k výkonu pěstounské péče, zejména jeho osobní, rodinné a bytové po-

měry, občanskou bezúhonnost, poměr k práci a ke společnosti a schopnosti k výchově dětí, a zjistí, zda jeho zdravotní stav i zdravotní stav členů jeho rodiny neodporuje účelu pěstounské péče. Podle potřeby si okresní národní výbor vyžádá též odborné vyjádření zdravotnických a školských zařízení.

§ 3

Součinnost krajských národních výborů

Nemůže-li okresní národní výbor doporučit svěření dítěte do pěstounské péče vhodným občanům ve svém obvodu nebo není-li v zájmu dítěte, aby bylo svěřeno do pěstounské péče občanu v tomto okrese, sdělí to nadřízenému krajskému národnímu výboru, který posoudí možnosti svěření dítěte do výchovy občanům vhodným pro výkon pěstounské péče z obvodu jiného okresního národního výboru v témže kraji, popřípadě dohodne s jiným krajským národním výborem svěření dítěte do pěstounské péče z obvodu jiného kraje. Obdobný postup platí, nemůže-li okresní národní výbor doporučit vhodné dítě do pěstounské péče vhodnému občanu ve svém obvodu.

§ 4

Soustavná příprava dítěte na budoucí povolání

K § 5 odst. 2 písm. a) zákona

Soustavná příprava dítěte na budoucí povolání se pro účely zákona posuzuje podle předpisů o nemocenském pojištění pracovníků v pracovním poměru.¹⁾

§ 5

Vlastní příjem dítěte

K § 5 odst. 5 zákona

Vlastním příjmem dítěte se rozumí mzda (odměna, náhrada mzdy) a jiné opakující se příjmy patřící přímo dítěti. Do vlastního příjmu dítěte se nezapočítávají příjmy, které se do něho nezahrnují

¹⁾ § 1 vyhlášky č. 95/1968 Sb., o poskytování přídavků na děti v nemocenském pojištění.

podle předpisů o nemocenském pojištění pracovníků v pracovním poměru²⁾, a mateřský příspěvek³⁾).

§ 6

Odměna pěstouna ve zvláštních zařízeních

K § 12 a § 22 odst. 2 zákona

[1] Pěstounovi, který vykonává pěstounskou péči ve zvláštních zařízeních, pokud jsou k tomuto účelu zřízena a spravována národními výbory, poskytuje okresní národní výbor odměnu za výkon pěstounské péče a za veškeré práce s tím spojené v rozpětí od 1000 Kčs do 1700 Kčs měsíčně. Při určení výše odměny přihlíží zejména k počtu dětí, který nemá přesahovat osm dětí, k jejich věku, zdravotnímu stavu a duševní úrovni. V případech mimořádné náročnosti výchovných úkolů spojených s výkonem pěstounské péče okresní národní výbor může zvýšit stanovenou odměnu až o 300 Kčs měsíčně. Odměna nemůže činit méně, než by činila podle § 8 a 9 zákona.

[2] Jsou-li ustanovení pěstouny společně manželé, určí národní výbor odměnu každému z nich zvláště, a to tak, aby úhrn odměn obou manželů nepřesáhl celkovou odměnu stanovenou podle odstavce 1.

[3] Odměna se pěstounovi poskytuje po dobu, po kterou vykonává pěstounskou péči. Odměna se poskytuje i po dobu pracovní neschopnosti namísto nemocenského, nejdéle však po dobu jednoho měsíce. Po skončení výplaty nemocenského se poměrná část měsíční odměny stanoví za všechny kalendářní dny kromě nedělí.

[4] Odměna se vyplácí měsíčně pozadu ve výplatních termínech platných pro pracovníky národního výboru.

Dohled na výkon pěstounské péče

§ 7

K § 18 odst. 3 zákona

[1] Okresní národní výbor zabezpečuje dohled nad výkonem pěstounské péče svými pracovníky péče o děti. Pověřený pracovník navštěvuje pravidelně domácnost pěstouna a osobně se přesvědčuje o vývoji a výchově dítěte i o poměrech, ve kterých dítě žije. Okresní národní výbor sleduje vývoj dítěte též prostřednictvím poradenské služby složené z odborníků, především psychologů, pedopsychologů a pediatrů.

[2] Okresní národní výbor poskytuje pěstounovi všestrannou pomoc potřebnou k příznivému tělesnému a duševnímu vývoji dítěte a napomáhá při odstraňování překážek příznivého vývoje.

§ 8

K § 18 odst. 4 zákona

Okresní národní výbor příslušný provádět dohled nad výkonem pěstounské péče sleduje též, zda pěstoun využívá příspěvku pro dítě v jeho zájmu. Může proto požadovat, aby pěstoun vedl jednoduché záznamy o příjmech a vydáních a případně uschoval potřebné doklady o nich.

§ 9

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. června 1973.

Ministr:

Dr. Hamerník v. r.

²⁾ § 2 odst. 2 vyhlášky č. 95/1968 Sb., o poskytování přídatků na děti v nemocenském pojištění.

³⁾ Zákon č. 107/1971 Sb., o mateřském příspěvku.

53

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí
Slovenské socialistické republiky

ze dne 27. dubna 1973.

kterou se provádějí některá ustanovení zákona o pěstounské péči

Ministerstvo práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 22 odst. 2 zákona č. 50/1973 Sb., o pěstounské péči (dále jen „zákon“), v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány:

§ 1

Děti vhodné pro svěřeni do pěstounské péče

[K § 2 odst. 1 zákona]

(¹) Okresní národní výbory v součinnosti s místními (městskými) národními výbory, zdravotnickými a školskými zařízeními si zajišťují přehled o dětech, jejichž zájem vyžaduje, aby byly svěřeny do pěstounské péče. Přitom berou zřetel především na děti:

- a) jejichž výchovu rodiče nemohou dlouhodobě řádně zabezpečit vzhledem ke svému tělesnému, duševnímu anebo morálnímu stavu;
- b) jejichž rodiče nežijí;
- c) jejichž opatrovník ustanovený soudem nemá povinnost osobně dlouhodobě zabezpečovat péči o dítě,

pokud není možné dosáhnout osvojení těchto dětí a není pro ně vhodná ústavní výchova.

(²) Okresní národní výbory vedou seznam dětí vhodných pro svěřeni do pěstounské péče, které mají trvalý pobyt v jejich obvodu.

§ 2

Občané vhodné stát se pěstouny

[K § 3 a § 18 odst. 1 zákona]

Okresní národní výbory v součinnosti s místními (městskými) národními výbory vyhledávají občany vhodné stát se pěstouny a vedou jejich seznam. Před zápisem do seznamu vyšetří okresní národní výbor všechny okolnosti významné pro po-

souzení způsobilosti občana k výkonu pěstounské péče, zejména jeho osobní, rodinné a bytové poměry, občanskou bezúhonnost, poměr k práci a ke společnosti, schopnost k výchově dětí a zjistí, zda jeho zdravotní stav i zdravotní stav členů jeho rodiny neodporuje účelu pěstounské péče. Podle potřeby si okresní národní výbor vyžádá odborné vyjádření zdravotnických a školských zařízení.

§ 3

Součinnost krajských národních výborů

Nemůže-li okresní národní výbor doporučit svěřeni dítěte do pěstounské péče vhodným občanům ve svém obvodu nebo není-li v zájmu dítěte, aby bylo svěřeno do pěstounské péče občanu v tomto okrese, oznámí to nadřízenému krajskému národnímu výboru, který posoudí možnost svěřeni dítěte do výchovy občanům vhodným pro výkon pěstounské péče v obvodu jiného okresního národního výboru v témže kraji, popřípadě dohodne s jiným krajským národním výborem svěřeni dítěte do pěstounské péče v obvodu jiného kraje. Obdobný postup platí, nemůže-li okresní národní výbor doporučit vhodné dítě do pěstounské péče vhodnému občanu ve svém obvodu.

§ 4

Soustavná příprava dítěte na budoucí povolání

[K § 5 odst. 2 písm. a) zákona]

Soustavná příprava dítěte na budoucí povolání se pro účely zákona posuzuje podle předpisů o nemocenském pojištění platných pro pracovníky v pracovním poměru.¹⁾

§ 5

Vlastní příjem dítěte

[K § 5 odst. 5 zákona]

Vlastním příjmem dítěte se rozumí mzda (odměna, náhrada mzdy) a jiné opakující se příjmy patřící přímo dítěti. Do vlastního příjmu dítěte se

¹⁾ § 1 vyhlášky č. 95/1968 Sb., o poskytování přídatků na děti v nemocenském pojištění.

nezapočítávají příjmy, které se do tohoto příjmu nezahrnují podle předpisů o nemocenském pojištění pracovníků v pracovním poměru²⁾, a mateřský příspěvek³⁾).

§ 6

Odměna pěstouna ve zvláštních zařízeních

(K § 12 a § 22 odst. 2 zákona)

⁽¹⁾ Pěstounovi, který vykonává pěstounskou péči ve zvláštních zařízeních, pokud jsou k tomuto účelu zřízena a spravována národním výborem, poskytuje okresní národní výbor odměnu za výkon pěstounské péče a za veškeré práce s tím spojené v rozpětí od 1000 Kčs do 1700 Kčs měsíčně. Při určení výše odměny přihlíží zejména k počtu dětí, který nemá přesahovat osm dětí, k jejich věku, zdravotnímu stavu a duševní úrovni. V případech mimořádné náročnosti výchovných úkolů spojených s výkonem pěstounské péče okresní národní výbor může zvýšit stanovenou odměnu až o 300 Kčs měsíčně. Odměna nesmí být menší, než by byla odměna stanovená podle § 8 a 9 zákona.

⁽²⁾ Jsou-li ustanovení pěstouny společně manželé, určí národní výbor odměnu každému z nich zvlášť tak, aby odměny obou nepřesáhly celkovou odměnu stanovenou podle odstavce 1.

⁽³⁾ Odměna se pěstounovi poskytuje po dobu, po kterou vykonává pěstounskou péči. Odměna se poskytuje i po dobu pracovní neschopnosti namísto nemocenského, nejdéle však po dobu jednoho měsíce. Po skončení výplaty nemocenského se poměrná část měsíční odměny stanoví za všechny kalendářní dny kromě nedělí.

⁽⁴⁾ Odměna se vyplácí měsíčně pozadu ve výplatních termínech stanovených pro pracovníky národního výboru.

Dohled na výkon pěstounské péče

§ 7

(K § 18 odst. 3 zákona)

⁽¹⁾ Okresní národní výbor dohlíží na výkon pěstounské péče prostřednictvím svých pracovníků péče o děti. Pověřený pracovník navštěvuje pravidelně domácnost pěstouna a osobně se přesvědčuje o vývoji a výchově dítěte i o poměrech, ve kterých dítě žije. Okresní národní výbor sleduje vývoj též prostřednictvím poradenské služby složené z odborníků, především psychologů, pedopsychologů a pediatriů.

⁽²⁾ Okresní národní výbor poskytuje pěstounovi všestrannou pomoc potřebnou k zabezpečení příznivého tělesného a duševního vývoje dítěte a napomáhá při odstraňování překážek příznivého vývoje.

§ 8

(K § 18 odst. 4 zákona)

Okresní národní výbor příslušný provádět dohled nad výkonem pěstounské péče sleduje též, zda pěstoun používá příspěvek k úhradě potřeb dítěte, v zájmu dítěte. Může proto požadovat, aby pěstoun vedl jednoduché záznamy o příjmech a výdáních a uschovával za tím účelem potřebné doklady.

§ 9

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. června 1973.

Ministr:

Krocsány v. r.

²⁾ § 2 odst. 2 vyhlášky č. 95/1968 Sb., o poskytování přídatků na děti v nemocenském pojištění.

³⁾ Zákon č. 107/1971 Sb., o mateřském příspěvku.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBEČNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo spojů

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků spojů **výnos** ze dne 17. dubna 1973 o **poskytování stabilizačních odměn pracovníkům spojů**.

Výnos má přílohu „Přehled vybraných povolání a funkcí pracovníků spojů pro poskytování stabilizačních odměn“ podle výnosu federálního ministerstva spojů ze dne 17. dubna 1973 čj. 5188/73-PAM o poskytování stabilizačních odměn pracovníkům spojů.

Výnos byl uveřejněn v částce 18/1973 Věstníku federálního ministerstva spojů a lze do něj nahlédnout u všech organizací a organizačních jednotek spojů.

Zrušuje se výnos Ústřední správy spojů ze dne 18. listopadu 1968 čj. 18 150/1968-PAM o poskytování stabilizačních odměn za odpracovaná léta pracovníkům spojů.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo **směrnice** ze dne 20. dubna 1973 čj. 12 500/73-132 o **počtu vyučovacích hodin, přesahujícím normální míru vyučovací povinnosti učitelů** k provedení § 8 odst. 6 a 15 výnosu ministerstva školství České socialistické republiky ze dne 31. srpna 1972 čj. 21 000/72-132, kterým se upravují platové podmínky učitelů a vychovatelů (platový řád), Věstník MŠ a MK ČSR 1972, sešit 9, reg. Sb. 1972, částka 25.

Směrnice o počtu vyučovacích hodin, přesahujícím normální míru vyučovací povinnosti učitelů nabývají účinnosti dnem 1. září 1973 a jsou uveřejněny ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, roč. 1973, sešit 5, do něhož lze nahlédnout v ministerstvu školství ČSR, v odborech školství krajských a okresních (obvodních) národních výborů a u ředitelství škol.

Ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 32/1971 Sb., o pravidlech státního rozpočtu Slovenské socialistické republiky a o hospodaření s rozpočtovými prostředky (rozpočtová pravidla), **směrnice o hospodaření s prostředky státního rozpočtu Slovenské socialistické republiky** čj. 1/2526/1971 ze dne 30. prosince 1971.

Směrnice se upravuje hospodaření s rozpočtovými prostředky ministerstev a ostatních ústředních úřadů a orgánů Slovenské socialistické republiky, jakož i rozpočtových a příspěvkových organizací těmito orgánům podřízených, na státní hospodářské a jiné organizace v působnosti Slovenské socialistické republiky se ustanovení těchto směrnic vztahují jen tehdy, jsou-li těmito organizacím poskytovány rozpočtové prostředky ze státního rozpočtu Slovenské socialistické republiky.

Směrnice se zrušují směrnice býv. ministerstva financí

- pro hospodaření s rozpočtovými prostředky čj. 117/59 950/1960, publikované ve Věstníku ministerstva financí č. 17—18/1960,
- o časovém použití prostředků státního rozpočtu na konci roku čj. 117/67 778/1959, publikované ve Věstníku ministerstva financí č. 17—18/1960,
- pro uvolňování a používání prostředků vládní rozpočtové rezervy čj. 112/37 028/1961.

Směrnice byly uveřejněny ve Finančním zpravodaji č. 3/1972 pod poř. č. 35.

Do směrnice lze nahlédnout na ministerstvu financí SSR a ve všech orgánech Slovenské socialistické republiky.

Ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 39 odst. 2 zákona SNR č. 32/1971 Sb., o pravidlech státního rozpočtu Slovenské socialistické republiky a o hospodaření s rozpočtovými prostředky (rozpočtová pravidla), **Pokyny k zabezpečení jednotného postupu při financování investic podniků, jejichž vztah k rozpočtu řídicího národního výboru je určen finančním plánem.**

Pokyny byly uveřejněny ve Finančním zpravodaji v čísle 8 z roku 1972 a lze do nich nahlédnout na ministerstvu financí SSR a ve všech finančních odborech krajských a okresních národních výborů.

Ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky

vydalo v dohodě s ústředním výborem Československého svazu tělesné výchovy, ústředním výborem Slovenské tělovýchovné organizace a Slovenským ústředním výborem Socialistického svazu mládeže podle § 19 odst. 2 zákona č. 19/1966 Sb., o vysokých školách, **výnos** ze dne 19. března 1973 čj. 3100/1973 KV-ML **k zabezpečení tělesné výchovy na vysokých školách.**

Výnos obsahuje ustanovení o poslání, systému, organizačním, kádrovém a materiálním zabezpečení tělesné výchovy na vysokých školách, dále o studijním, sociálním, tréninkovém a zdravotním zabezpečení studentů reprezentantů.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. května 1973 a zrušuje směrnice pro zabezpečení dalšího rozvoje dobrovolné tělesné výchovy na vysokých školách ze dne 14. července 1967 čj. 17/856/67-III/2 (Věstník MŠ a MK SSR 1967, sešit 27, registrované v částce 36/1967 Sb.).

Výnos bude uveřejněn v časopise „Zvesti MŠ a MK SSR“, v sešitě 5 ze dne 31. května 1973 a lze do něj nahlédnout na všech vysokých školách a na ministerstvu školství SSR.

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, k provedení § 12 odst. 2 tohoto zákona a § 16 vyhlášky č. 43/1966 Sb., o soustavě zdravotnických zařízení, **výnos** ze dne 29. ledna 1973 čj. Z-2594/1973-B/1 **o obvodních zdravotnických službách.**

Výnos obsahuje podrobnosti o organizaci a řízení zdravotnických služeb poskytovaných obvodními územními a závodními lékaři, zásady pro určení velikosti územního zdravotnického obvodu a pro materiálně technické vybavení obvodních služeb.

Výnosem se zrušují směrnice č. 23/1966 Věstníku ministerstva zdravotnictví o pracovní náplni obvodního lékaře, o řízení činnosti ve zdravotnických obvodech a o výchově a dalším vzdělávání obvodního lékaře.

Výnos je uveřejněn v částce 9—10/1973 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR a lze do něj nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, v odborech zdravotnictví KNV, odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v ústavech národního zdraví.

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky — hlavní hygienik Slovenské socialistické republiky

vydal podle § 71 odst. 3 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, a podle § 7 odst. 3 vyhlášky č. 46/1966 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem, **výnos** ze dne 31. ledna 1973 čj. Z-1256/1973-B/34 **o očkování dospělých obyvatel Slovenské socialistické republiky proti tetanu.**

Podle tohoto výnosu bude očkování provedeno v letech 1973—1974 a podléhají mu muži ve věku nad 30 let a ženy ve věku nad 25 let.

Výnos je uveřejněn v částce 1—2/1973 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR a lze do něj nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, v odborech zdravotnictví KNV, odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v ústavech národního zdraví.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí oznamuje, že

1. u generálního tajemníka OSN byla dne 26. září 1972 uložena listina o přístupu Dominikánské republiky a dne 27. října 1972 ratifikační listina Lucemburska k jednotné úmluvě o omamných látkách, sjednané v New Yorku dne 30. března 1961.

Podle ustanovení svého článku 41 odst. 2 Úmluva vstoupila pro Dominikánskou republiku v platnost dnem 26. října 1972 a pro Lucembursko dnem 26. listopadu 1972.

Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částce 50 Sbírky zákonů, ročník 1969, částce 18 Sbírky zákonů, ročník 1970, částce 8 a 30 Sbírky zákonů, ročník 1972;

2. u generálního tajemníka OSN byla dne 12. října 1972 uložena ratifikační listina Senegalů k Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích, sjednané ve Vídni dne 18. dubna 1961.

Podle ustanovení svého článku 51 odst. 2 Úmluva vstoupila pro Senegal v platnost dnem 11. listopadu 1972.

Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částkách 14, 18 a 30 Sbírky zákonů, ročník 1970 a částkách 7, 15 a 34 Sbírky zákonů, ročník 1971 a částce 8 Sbírky zákonů, ročník 1972;

3. u vlády Polské lidové republiky byla dne 28. června 1972 uložena listina o přístupu Iráku k Úmluvě o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké dopravě, sjednané ve Varšavě dne 12. října 1929, a Protokolu, kterým se mění Úmluva o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké dopravě ze dne 12. října 1929, sjednanému v Haagu dne 28. září 1955.

Podle ustanovení článku 38 Úmluvy a článku XXIII Protokolu, oba smluvní dokumenty vstoupily pro Irák v platnost dnem 26. září 1972.

U vlády Polské lidové republiky byla dne 16. října 1972 uložena listina o přístupu Západní Samoy k Protokolu, kterým se mění Úmluva o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké dopravě ze dne 12. října 1929, sjednanému v Haagu dne 28. září 1955.

Podle ustanovení svého článku XXIII Protokol vstoupil pro Západní Samou v platnost dnem 14. ledna 1973.

Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částkách 20, 27 a 36 Sbírky zákonů, ročník 1970;

4. u vlády Spojených států amerických byla dne 15. září 1971 uložena ratifikační listina Rumunské socialistické republiky ke Smlouvě o Antarktidě, sjednané ve Washingtonu dne 1. prosince 1959.

Podle ustanovení svého článku XIII odst. 5 Smlouva vstoupila pro Rumunskou socialistickou republiku v platnost dnem 15. září 1971.

Smlouva byla publikována vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 76/1962 Sb.

Smlouvou jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy: Argentina, Austrálie, Belgie, Francie, Chile, Japonsko, Jihoafrická unie, Nizozemí, Norsko, Nový Zéland, Polsko, Spojené státy americké, SSSR, Rumunsko a Velká Británie a Severní Irsko.